

været Meningen med Bestemmelsen om, at Metaltraad skal anvendes; at Brandfaren formindskes i nogen særlig Grad derved. Men Grunden til, at Metaltraad foreslaas anvendt, er jo det Humanitets-hensyn, at man derved vil gjøre det muligt at redde Menneskeliv og Kreaturer; men det forekommer mig ikke, at der behøves statistiske Oplysninger for at indse, at der dog vindes en hel Del ved — respektive — Ildgitter og Metaltraad fremfor ved at bruge Tæffegarn og Simer. Det forekommer mig, at det hører til de Ting, der ikke behøve statistisk at godtgjøres, at en vis Betyrgheds mod, at Taaget skrider ned paa de Steder, Udgangene fra Husene, opnaas ved det foreslaaede, og det forekommer mig ogsaa, at der heller ikke behøver at føres statistisk Bevis for, at der virkelig er forbunden Fare for de i Huset værende Menneskers og Dyrs Liv, naar Taaget skrider ned foran Udgangene. Jeg synes derfor, at dette Forslag, saaledes som det er blevet ændret af Udvalgets Flertal, paa den ene Side ikke kan siges at have nogen trykkende pekuniær Karakter, og paa den anden Side dog nødvendigvis maa være gavnligt af Hensyn til at flikke Menneskers og Dyrs Liv, og jeg vil derfor meget anbefale, at man forbliver staaende ved, hvad Udvalgets Flertal, som jo ogsaa i dette Tilfælde er et meget betydeligt Flertal, har foreslaaet. — Med Hensyn til Vædringsforslag under Nr. 5, eller maatte rettere udtrykt, Vædringsforslagene under Nr. 5, 6 og 7, mellem hvilke Forholdet jo er dette, at Vædringsforslagene under Nr. 6 og 7 ere Flertallets Forslag, og Vædringsforslaget under Nr. 5 Mindretallets, skal jeg ogsaa her tillade mig at anbefale ikke at fjerne sig mere fra Lovforslaget end Flertallet har anset for nødvendigt. Det er jo ganske vist, at medens jeg ikke tror, at Brandfaren, det vil sige altsaa Faren for Brandens Udbredelse, spiller nogen særlig Rolle ved Spørgsmaalet under § 1, saa mener jeg, det er klart, at det er Hovedgrunden til, at man har ønsket en saadan Bestemmelse som den, Lovforslagets § 2 indeholder, og som ogsaa i det Væsentlige vil blive gjældende, hvis Vædringsforslagene Nr. 6 og 7 vedtages, altsaa at komme bort fra den tilstedeværende Brandfare, derved at man ikke kan være berettiget til paany at benytte Straataag, naar man ikke har den befalede Afstand fra Naboen. Det gaar jo med disse Bestemmelser saaledes, at ganske vist medfører en Del af de Forstrifter, som denne Lov indeholder, og saaledes ogsaa denne, Udgifter og kunne medføre Udgifter for Befolkningen, men saa maa man paa den anden Side erindre, at en Indstrænkning af Brandfaren

gavner atter Befolkningen derigjennem, at den gjør dem det muligt at asurere billigere. Enhver Foranstaltning, hvorved man saaledes virker hen til at formindste Marsagen til Ildbrande, vil jo give sig Udslag deri, at Forsikring kan opnaas paa billigere Vilkaar end under den modsatte Forudsætning, og en Del af de Udgifter, som en saadan Brandpolitilov vil medføre for Befolkningen, maa jo antages at ville komme ind igjen for Befolkningen derved, at den endgaar den Forhøielse af Asurancen, som maatte ellers vilde komme. Jeg skal med Hensyn til dette om Marsagerne til Ildbrandene tillade mig at bemærke, at ganske vist har man sagt, at Ildbrandene staa i Forhold til Kapitelstærkerne o. s. v.; men jeg maa dog fastholde, at selv de, der paastaa det, dog ikke dermed ville sige, at alle Ildbrande eller saa godt som alle Ildbrande ere paasatte. Det tror jeg ikke. Det er ganske vist, at en Del af Ildbrandene ere paasatte, det ser man jo, men jeg tror virkelig, man maa fastholde, at det gjælder ikke om det overveiende Antal af Ildbrande; det overveiende Antal af Ildbrande hidrører fra en mindre heldig Vædringsmaade og fra den Slags Uagtsomheder, som, naar de komme i Forbindelse med en mindre heldig Vædringsmaade, let blive Marsag til Ildbrande. Jeg tror ikke, at man i den Henseende skal gjøre sig værre end man er, og jeg skulde derfor tillade mig at foreslaa, at man blev staaende ved Flertallets Vædringer til § 2, altsaa Vædringsforslagene under Nr. 6 og 7. — Hvad Vædringsforslag under Nr. 24 til § 15 angaar, som ogsaa er et af de Steder, hvor der er en Forfjæl mellem Flertal og Mindretal, da skal jeg tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at den Indvending, som man fra første Færd gjorde mod Regjeringens Forslag, passer egentlig ikke mere lige overfor Udvalgets Flertalsforslag; thi den Indvending man gjorde mod Regjeringens § 15 var jo egentlig hovedsagelig den, at der paaførtes Befolkningen Udgifter derved, at man efter Regjeringens Forslag skulde tilkalde denne Tilhynsmand, forinden noget Vædringsarbejde paabegyndtes, og skulde betale ham derfor. Denne Indvending forekommer det mig salder bort efter Udvalgets Flertals Forslag; thi efter det er det en frivillig Sag, om man vil tilkalde denne Tilhynsmand eller ei. Naar man vil opføre Vædringen for sin egen Ristto, har man Lov til det, og efter Udvalgets Flertals Forslag bliver Stillingen altsaa den, at man kan tilkalde Tilhynsmanden, naar man vil, og at han saa er pligtig til at møde og give sin Mening tilkjende om, hvorvidt der kan bygges paa den foreslaaede Maade eller